

רשומות

ספר החוקים

20 ביולי 1966

479

ג' באב תשכ"ו

עמוד

50	חוק תקציבי השירותים הדתיים היהודיים (תיקון), תשכ"ו—1966
52	חוק הכניסה לישראל (תיקון), תשכ"ו—1966

חוק תקציבי השירותים הדתיים היהודיים (תיקון), תשכ"ו-1966 *

1. בסעיף 3 לחוק תקציבי השירותים הדתיים היהודיים, תש"ט-1949¹ (להלן - החוק) - תיקון סעיף 3

(1) במקום סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יבוא:

"בחוק זה, 'מועצה דתית' -

- (1) מועצה שהרכבה חודש בהתאם לתקנות המועצות הדתיות היהודיות (חידוש הרכבה), תשכ"ג-1963²;
- (2) מועצה שהרכבה בהתאם לחוק בתקופה שבין יום כ"ב באב תש"ט (17 באוגוסט 1949) לבין תחילתו של חוק תקציבי השירותים הדתיים (תיקון), תשכ"ו-1966;
- (3) מועצה שהוקמה לפי סעיף 4.1³;

(2) החוראות שבסעיפים קטנים (2), (3) ו-(ד) יסומנו, בסדרן, כסעיפים 5, 6 ו-7.

2. אחרי סעיף 3 לחוק יבוא:

4. ברשות מקומית שאין בה מועצה דתית רשאי שר היתות להקים מועצה דתית, בהתאם להוראות אלה:

- (1) מספר חברי המועצה הדתית שלא יעלה על מספר חברי הרשות המקומית, ייקבע על-ידי שר היתות;
- (2) ממספר חברי המועצה הדתית יוצעו כמועמדים:
  - (א) 45% על-ידי שר היתות;
  - (ב) 45% על-ידי הרשות המקומית;
  - (ג) 10% על-ידי הרבנות המקומית;

לצורך קביעת מספר המועמדים כאמור ייחשב שבר המגיע לחצי ומעלה כיחידה שלמה;

(3) שלושת הגופים הנזכרים בפסקה (2) יחוו דעתם על המועמדים להתמנות כחברי המועצה הדתית מבהינת ההאמתם האישית לשמש בתפקיד זה ומבהינת ייצוגם המתאים, בתוך המועצה הדתית, של הגופים ושל העדות המעוניינים בקיומם של השירותים הדתיים במקום;

(4) (א) לא הציעה הרשות המקומית לשר היתות מכסת המועמדים למועצה הדתית לפי פסקה (2) (ב) תוך שלושים יום מיום שגשלה אליה דרישת השר, תישלח דרישה נוספת; לא נענתה הרשות המקומית גם לדרישה הנוספת תוך חמישה עשר יום מיום שגשלה, רשאי שר היתות להציע את מכסת החברים שנועדה לרשות המקומית.

¹ נתקבל בכנסת ביום כ"ג בתמוז תשכ"ו (11 ביולי 1966); הצעת החוק נדברה בסדר פורטנו בה"ח 677, תשכ"ו, עמ' 56.

² 1 ס"ח תש"ט, עמ' 150; ס"ח תשכ"ג, עמ' 77.

³ ק"ת תשכ"ג, עמ' 1397.

(ב) הוראת פטקת משנה (א) תחול גם על מכסת המועמדים לפי פסקה (2) (1);

(5) נתגלעו חילוקי דעות בין שלושת הגופים הנזכרים בפסקה (2) יובאו חילוקי הדעות להכרעת ועדת שרים המורכבת משר הדתות, שר המשפטים ושר הפנים או נציגיהם; ערעור שר על החלטת הוועדה, תכריע הממשלה.

החלפת סעיף 4

3. במקום סעיף 4 לחוק יבוא:

8. (א) שר הדתות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, ובין השאר תקנות בדבר –

(1) מינוי חברים למועצה דתית במקום חברים שמקומם נתפנה;

(2) בחירות של רבני עיר; לענין זה, "רב עיר" – רב של ישוב שהוא עיריה או מועצה מקומית (רב מקומי);

(3) רישוי חברות לעניני קבורה של יהודים, ובלבד שיוכחה כי לא יינתן רשיון אלא לגוף שהוכיח שיש בידו לעשות את הסידורים המינהליים והכספיים הדרושים לשם מילוי תפקידיו; לענין זה יראו רשות מקומית ומועצה דתית כגוף שהוכיח שיש בידו לעשות סידורים כאמור;

(4) הקמת מועצות לבתי עלמין יהודיים על-פי בקשת החברות העוסקות בקבורת יהודים במקום, הרשות המקומית או המועצה הדתית, והגדרת תפקידיהן של מועצות כאלה.

(ב) מועצה דתית, חברה לעניני קבורה של יהודים ומועצה לבתי עלמין יהודיים רשאיות, באישור שר הדתות ובהתאם לתקנות שהתקין לענין זה, להטיל אגרות בעד שירותיהן.

ביטול

4. סעיפים 44 ו-5 לחוק – בטלים.

אישור פעולות ומעמד

5. (א) לענין פעולה שנעשתה לפני תחילת חוק זה על-פי התקנות המנויות להלן יראו אותן תקנות כהתקנות שהותקנו כדין, ואלה הן:

(1) תקנות המועצות הדתיות היהודיות (חילופי גברא), תשכ"ה-1965³;

(2) תקנות העדות הדתיות (ארגון) (בחירות רבני עיר), תשכ"ו-1965⁴;

(3) תקנות העדות הדתיות (ארגון) (חברות לעניני קבורה של יהודים), תשי"ח-1958⁵;

(4) תקנות העדות הדתיות (ארגון) (מועצת בתי העלמין היהודיים בירושלים), תשכ"ב-1962⁶;

³ ק"ת תשכ"ה, עמ' 2578.

⁴ ק"ת 1780, תשכ"ו, עמ' 20.

⁵ ק"ת תשי"ח, עמ' 1964.

⁶ ק"ת תשכ"ב, עמ' 1382.

(ב) לענין פעולה שנעשתה לפני תחילת חוק זה או תוך ששה חדשים לאחר תחילתו על-פי תקנות הערות הדתיות (ארגון) (אגרות), תשי"ז-1956⁷, יראו אותן תקנות כתקנות שהוחקו כדין.

(ג) מועצה דתית שהרכבה חודש בהתאם לתקנות המועצות הדתיות היהודיות (חידוש הרכב), תשכ"ג-1963, או שהורכבה בתקופה שבין יום כ"ב באב תשי"ט (17 באוגוסט 1949) לבין תחילת חוק זה, יראו כמועצה דתית הקיימת כדין.

זרח ורהפטיג
שר הדתות

לוי אשכול
ראש הממשלה

קדיש לוי
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום גשר המדינה

7 ק"ת תשי"ז, עמ' 994.

חוק הכניסה לישראל (תיקון), תשכ"ו-1966 *

1. בחוק סעיף 1 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן - החוק העיקרי), יבוא:
1. (א) מי שאיגור אזרח ישראלי, תהיה כניסתו לישראל על פי אשרת עולה או על פי אשרת לפי חוק זה.
2. (ב) מי שאיגור אזרח ישראלי או בעל אשרת עולה או תעודת עולה, תהיה ישיבתו בישראל על פי רשיון ישיבה לפי חוק זה.
2. האמור בסעיף 2 לחוק העיקרי יסומן כסעיף קטן (א) ואחריו יבוא:
- "(ב) אשרת ורשיון לישיבת מעבר או לישיבת ביקור יכול שיינתנו לקבוצת בני-אדם בצוותא."
3. במקום סעיף 7 לחוק העיקרי יבוא:
7. לא ייכנס אדם לישראל, בין שהוא אזרח ישראלי ובין שאיגור אזרח ישראלי, אלא באחת מתחנות הגבול שקבע שר הפנים בצו שפורסם ברשומות, ולאחר שהתייצב שם לפני קצין בקורת הגבולות והציג לפניו דרכון או תעודת מעבר בני-תוקף; שר הפנים רשאי לפטור אדם מהוראות סעיף זה, אם יש נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת לדעתו.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ה בתמוז תשכ"ו (13 ביולי 1966); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 875, תשכ"ו, עמ' 48.
1 ס"ח תשי"ב, עמ' 354.

תיקון סעיף 14

4. בסעיף 14 לחוק העיקרי, במקום פסקה (4) יבוא:

"(4) אגרות בעד מתן אשרות ורשיונות לפי חוק זה לסוגיהם והפטור מהן."

תיקון סעיף 17

5. בסעיף 17 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) הוראות חוק זה לא יחולו על כניסתו לישראל של מי שבא על פי אשרה דיפלומטית או אשרת שירות, ולא על ישיבתו בישראל של אדם כאמור שיש בידו דרכון חוץ דיפלומטי או דרכון שירות חוץ בני-תוקף; רשאי שר הפנים, בצו, לפטור מתחולת הוראות חוק זה בדבר כניסה לישראל וישיבה בה, סוגים נוספים של נציגי מדינות חוץ בעלי מעמד דיפלומטי או קונסולרי או ממלאי שליחות מיוחדת, בהתאם לאמנות או להסכמים בינלאומיים שישראל צד להם או בהתאם לנהגים בינלאומיים שישראל מכירה בהם, ובלבד שאותה מדינה נוהגת כך כלפי ישראל."

תיקון סעיף 18

6. בסעיף 18 (ב) לחוק העיקרי, בסופו, יבוא:

"אין בהוראה זו כדי למנוע את שר הפנים מליתן רשיון לישיבת קבע לאדם שנכנס כאמור, ומשניתן לו הרשיון, יחולו עליו הוראות חוק זה."

ה י י מ ש ה ש פ י ר א
שר הפנים

ל ו י א ש כ ו ל
ראש הממשלה

ק ד י ש ל ו ז
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

